

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 17 mei 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Tribunal Supremo — Spanje) — Industrias Químicas del Vallés, SA / Administración General del Estado, Sapec Agro, SA

(Zaak C-325/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Landbouw — Richtlijn 91/414/EEG — Richtlijn 2010/28/EU — Artikel 3, lid 1 — Procedure voor de nieuwe evaluatie door de lidstaten van toegelaten gewasbeschermingsmiddelen — Termijn — Verlenging)

(2018/C 240/03)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Industrias Químicas del Vallés, SA

Verwerende partijen: Administración General del Estado, Sapec Agro, SA

Dictum

Artikel 3, lid 1, van richtlijn 2010/28/EU van de Commissie van 23 april 2010 tot wijziging van richtlijn 91/414/EEG van de Raad teneinde metalaxyl op te nemen als werkzame stof, moet aldus worden uitgelegd dat de op 31 december 2010 verstrijkende termijn waarin die bepaling voorziet om de lidstaten de mogelijkheid te bieden de bestaande toelatingen voor gewasbeschermingsmiddelen die metalaxyl als werkzame stof bevatten, te wijzigen of in te trekken overeenkomstig richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, een dwingende termijn is die niet door de lidstaten kan worden verlengd.

⁽¹⁾ PB C 305 van 22.8.2016.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 17 mei 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litouwen) — Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras, „Ecoservice projektai” UAB, voorheen „Specializuotas transportas” UAB

(Zaak C-531/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2004/18/EG — Procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten — Bestaan van banden tussen inschrijvers die afzonderlijke inschrijvingen hebben ingediend voor dezelfde opdracht — Verplichtingen van de inschrijvers, de aanbestedende dienst en de nationale rechter)

(2018/C 240/04)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras, „Ecoservice projektai” UAB, voorheen „Specializuotas transportas” UAB

in tegenwoordigheid van: „VSA Vilnius” UAB, „Švarinta” UAB, „Specialus autotransportas” UAB, „Ecoservice” UAB

Dictum

Artikel 2 van richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, moet aldus worden uitgelegd dat:

- bij gebreke van een uitdrukkelijk voorschrift of een specifieke vereiste in de aanbesteding of in het bestek met de voorwaarden voor de gunning van een overheidsopdracht, verbonden inschrijvers die in dezelfde procedure afzonderlijke inschrijvingen indienen, niet verplicht zijn uit eigen beweging aan de aanbestedende dienst mee te delen welke banden er tussen hen bestaan;
- de aanbestedende dienst, wanneer hij over gegevens beschikt die twijfel doen rijzen over het zelfstandige en onafhankelijke karakter van de inschrijvingen van bepaalde inschrijvers, verplicht is om — in voorkomend geval door aanvullende informatie te vragen aan deze inschrijvers — na te gaan of hun inschrijvingen daadwerkelijk zelfstandig en onafhankelijk zijn. Indien blijkt dat deze inschrijvingen niet-zelfstandig en niet-onafhankelijk zijn, staat artikel 2 van richtlijn 2004/18 eraan in de weg dat de opdracht wordt gegund aan de inschrijvers die een dergelijke inschrijving hebben ingediend.

⁽¹⁾ PB C 6 van 9.1.2017.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 17 mei 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — Dávid Vámos / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zaak C-566/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 282 tot en met 292 — Bijzondere regeling voor kleine ondernemingen — Vrijstellingsregeling — Verplichting om in het referentiekalenderjaar te kiezen voor de toepassing van de bijzondere regeling)

(2018/C 240/05)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Dávid Vámos

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Dictum

Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale regeling die de toepassing van een bijzondere btw-regeling welke voorziet in een vrijstelling voor kleine ondernemingen en is vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van afdeling 2 van hoofdstuk 1 van titel XII van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, ontzegt aan een belastingplichtige die aan alle inhoudelijke voorwaarden voldoet maar die geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om te kiezen voor de toepassing van deze regeling op het tijdstip waarop hij bij de belastingdienst opgave deed van het begin van zijn economische activiteiten.

⁽¹⁾ PB C 104 van 3.4.2017.